

Sygn. akt II Ca 774/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Zawada
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada SO Sabina Ziser (sprawozdawca)
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. Ż.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 20 września 2013 roku

sygn. akt VII C 501/13

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza do strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 774/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2013r. Sąd Rejonowy w Legnicy zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. Ż. kwotę 1.880,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28.02.2013r. oraz kwotę 712 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Jako podstawę rozstrzygnięcia podał art. 822 kc, art. 436 w zw. z art. 435 kc i art. 361 kc. A w uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że przyznana powodowi w toku postępowania

likwidacyjnego kwota 1.570,71 zł nie rekompensuje w pełni doznanej przez powoda szkody. Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania Sąd oparł się na kalkulacji naprawy z dnia 02.11.2012r. zaakceptowanej przez stronę pozwaną do kwoty 3.450,91 zł, czego ubezpieczyciel nie kwestionował. Strona pozwana jednak uzależniła wypłatę tej sumy od przedstawienia faktur za naprawę i zakup części zamiennych co zdaniem Sądu Rejonowego było niczym nieuzasadnione i pozostawało w sprzeczności z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, które szczegółowo powołał w pisemnych motywach rozstrzygnięcia. Skoro odszkodowanie winno zostać zapłacone bez względu na fakt czy poszkodowany dokonał naprawy żądanie strony pozwanej dostarczenia faktur było niezasadne i dlatego też uwzględnił w całości roszczenie wynikające z pozwu.

Z rozstrzygnięciem powyższym w całości nie zgodziła się strona pozwana wnosząc apelację, w której zarzuciła:

- naruszenie art. 233 par. 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, która doprowadziła do przyjęcia, że pozwana nie kwestionowała wysokości poniesionej przez powoda szkody w pojeździe,
- naruszenie art. 229 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, iż nie wymaga dowodu fakt wysokości szkody w pojeździe powoda, który w ocenie Sądu został przyznany przez stronę pozwaną w toku postępowania i przyznanie to nie budzi wątpliwości,
- naruszenie art. 232 kpc poprzez jego niezastosowanie skutkujące przyjęciem, że na powodzie nie spoczywa obowiązek wskazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi dla siebie skutki prawne,
- naruszenie art. 278 par. 1 kpc poprzez jego niezastosowanie skutkujące wydaniem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, wymagającej uwzględnienia wiadomości specjalnych, wyłącznie o dokument prywatny przedłożony przez powoda.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu i kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zaś w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 k.p.c., nie popełnił on też błędów w rozumowaniu w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej, albowiem prawidłowo zinterpretował i zastosował odpowiednie przepisy prawa nie dopuszczając się zarzucanych w apelacji naruszeń prawa procesowego. Jak wynika z akt sprawy w listopadzie 2012r. powód kwestionując wysokość przyznanego mu odszkodowania przedstawił stronie pozwanej kosztorys naprawy swojego pojazdu sporządzony na jego zlecenie w systemie audatex opiewający na kwotę 5.167,00 zł. Strona pozwana dokonała weryfikacji tego kosztorysu i ustaliła wysokość kosztów naprawy na kwotę 3.450,91 zł. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty przesłała powodowi zweryfikowany kosztorys oświadczając, że gotowa jest zapłacić tę kwotę pod warunkiem przedłożenia faktur dokumentujących koszt naprawy i zakupu części zamiennych. Tak więc w rzeczywistości wysokość kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku została ustalona przez Sąd pierwszej instancji na podstawie wyliczeń dokonanych przez stronę pozwaną nie zaś przez powoda. Skoro z wyliczeniami tymi zgodził się również powód to okoliczność ta jako przyznana przez obie strony nie wymagała przeprowadzenia dowodu - art.229 kpc - stąd niczym nieuzasadniony jest zdaniem Sądu Okręgowego zarzut naruszenia tego przepisu oraz art. 278 kpc i 232 kpc. Prawidłowo zatem w okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy uznał, że strona pozwana zaakceptowała kosztorys do kwoty 3.450,91 zł ustalając na taką sumę wysokość należnego powodowi odszkodowania bezpodstawnie przy tym uzależniając jej wypłatę od przedstawienia faktur dokumentujących koszty naprawy pojazdu.

Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 kc i stanowić „odpowiednią sumę pieniężną”. W przypadku szkody majątkowej w samochodzie, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych pojazd doprowadzony zostanie do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany może domagać się od ubezpieczyciela odszkodowania obejmującego koszty prac naprawczych i obowiązek ubezpieczyciela naprawienia szkody poprzez zapłatę określonej sumy pieniężnej nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i rzeczywiście poniósł koszty z tego tytułu, czy zamierza pojazd w ogóle naprawić i nie ma znaczenia jakim kosztem poszkodowany faktycznie dokonał naprawy rzeczy. W. naprawy zatem nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania. Stanowisko takie od wielu lat konsekwentnie zajmuje Sąd Najwyższy między innymi w uchwale z dnia 15.11.2001r. III CZP 68/01. Jest tak dlatego że obowiązek naprawienia szkody powstaje już z chwilą wystąpienia uszczerbku majątkowego, tj. z chwilą wyrządzenia szkody i nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącej, że inna powinna być wysokość odszkodowania w wypadku dokonania naprawy a inna wysokość gdy naprawa nie zostanie dokonana.

Opierając się zatem na powyższych ustaleniach i rozważaniach Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc, jako pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z par. 12 ust. 1 pkt. 1 w zw. par. 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) zasądzając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego.